

Sygn. akt V CZ 73/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa K. .K.-J., H. P. i M. P.

przeciwko S. R. Sp. z o.o. w W.

o uzgodnienie treści ksiąg wieczystych: [...],[...] z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 lutego 2013 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 19 marca 2012 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi tego Sądu z dnia 12 października 2011 r. w punktach I i II, w zakresie kosztów postępowania.

W zażaleniu pozwana domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne. W art. 394¹ k.p.c. wymienione zostały postanowienia sądu drugiej instancji, które mogą być zaskarżone zażaleniem do Sądu Najwyższego. Wyszczególnienie to ma charakter wyczerpujący. Kwestionowane przez pozwaną postanowienie nie należy do kategorii tych postanowień. Nie dotyczy ono przedmiotu objętego art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. - odrzucenia skargi kasacyjnej, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c. w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna służy zażalenie na postanowienie kończące postępowanie w sprawie, poza odrzucającym pozew albo umarzającym postępowanie oraz wydanymi w następstwie rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Postanowienie kończące postępowanie w sprawie sąd wydaje, gdy orzeka o całości postępowania, a nie ma warunków do wydania wyroku, czyli merytorycznego rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Do tych orzeczeń należy postanowienie o odrzuceniu apelacji. Przeciwnieństwem tych postanowień są postanowienia kończące jedynie zagadnienie incydentalne (np. w przedmiocie wyłączenia sędziego albo wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej).

Przepisy normujące postępowanie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu usytuowane zostały w księdze czwartej części trzeciej kodeksu postępowania cywilnego, zatytułowanej „Postępowanie egzekucyjne”. Przyjęte zostało w doktrynie i w orzecznictwie, że przepisy te mają autonomiczny charakter w stosunku do postępowania rozpoznawczego oraz właściwego postępowania egzekucyjnego; stanowią zatem stadium pośrednie pomiędzy postępowaniem rozpoznawczym a wykonawczym. Można je również

określić jako postępowanie przygotowawcze do postępowania egzekucyjnego. Postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności doprowadza zatem do końca jedynie określony fragment sprawy, nie kończąc jej jako całości poddanej pod osąd (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94, OSNC 1995 nr 3, poz. 46; postanowienia z dnia 14 listopada 1996 r., I CKN 7/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 31; z dnia 27 sierpnia 1996 r., I PKN 5/96, OSNAPUS 1997, nr 5, poz. 72; z dnia 9 marca 2000 r., III CZP 39/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 150; z dnia 17 grudnia 2010 r., III CZ 59/10, niepubl.). Nie ma zatem podstaw do przyjęcia, że może być zaskarżone, stosownie do art. 394¹ § 2 k.p.c., (por. postanowienia Sądu najwyższego z dnia 23 marca 2011 r., V CZ 3/11, niepubl.; z dnia 27 stycznia 2006 r., III CZ 107/05, OSP 2008, nr 6, poz. 70; z dnia 7 listopada 2006 r., IIICZP 77/06 i z dnia 4 października 2007 r., V CZ 54/07, niepubl.). Do tych postanowień nie ma zastosowania art. 795 k.p.c., ponieważ dotyczy postanowień wydanych przez sąd pierwszej instancji. Postępowanie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu prowadzone przez sąd drugiej instancji jest zatem postępowaniem jednoinstancyjnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił zaskarżone zażalenie w oparciu o art. 393 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.